

gældende naar saa vidt, at han er i Stand til at gøre Bygningen færdig og opføre et selv nok saa beskeden Stuehus. Det er et saadant delt Byggeri, jeg har advaret imod.

Den højtærede Minister siger een Ting, som er rigtig, nemlig at de gamle Bindingsværkshuse, selv om de er smaa, passer i Landskabet, de er vidt forskellige, og der er Særpræg over hvert enkelt. Naar den højtærede Minister i samme Forbindelse advarer imod dette Typebyggeri, hvor alle Bygningerne ligner hinanden, giver jeg den højtærede Minister fuldkommen Ret; men den højtærede Minister har maaske ikke haft Lejlighed til at se Bygningerne ovre ved Nislevgaard, hvor der er 40 Huse, som alle sammen er bygget efter Type-tegninger, men ikke efter samme Type. Jeg tror, vi tidligere ikke havde mere end 6—7 Typer; nu har vi over en halv Snes, og jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at der kommer ingen Uniformering frem, der er Huse imellem, der kan tjene som Mønster paa virkelig smuk Bebyggelse. Vi kommer nu en Gang ikke tilbage til Fortidens Byggesæt med Bindingsværk og Straatag; derfor er vi alle sammen interesserede i at udvikle Skønhedssansen, Sansen for, hvorledes det tager sig ud i Landskabet, og det er vi godt paa Veje til gennem dette Byggeri, og man skulde ikke gøre det større Fortræd end højst nødvendigt.

Den højtærede Minister udtalte, at det, der var den store Skavank, var, at naar man kom ind i de store Stalde, var der enten for lille eller for daarlig en Besætning. Det er nok muligt, at det har været saadan adskillige Steder, men det behøver aldeles ikke at hænge sammen med, at den paa-gældende ikke har gjort sin Bygning færdig med det samme, hvis de paagældende, der har haft med Sagens Planlæggelse at gøre, har opfyldt det, jeg mener er deres Pligt, nemlig at drage Omsorg for, at Byggeplanen ikke kommer til at overskride de Midler, der staa til Raadighed til Opførelse af Bygning og Anskaffelse af forsvarlig Besætning og Inventar — og det er saavel en Kommissionsformands som den assisterende Arkitekts Pligt at medvirke til, at saadant kan ske. For øvrigt har de jo til dette Formaalets Fyldestgørelse, som jeg sagde før, den Udvej, at de kan nøjes med en mindre

Bygning, det er aldeles ikke nødvendigt af det Hensyn at vælge det delte Byggeri.

Den højtærede Minister siger, at Arkitektens Medvirken er aldeles ikke paabudt. Det behøvede den højtærede Minister ikke at erindre mig om, for jeg har som Amtskommissionsformand, naar jeg var anmodet om at udtale mig om det Spørgsmaal, bestemt modsat mig, at vi skulde have Paalæg om at anvende Arkitekt i andet Omfang, end Kommissionen fandt det rimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Thorhauge siger, at begge Love bør have Lov til at virke ved Siden af hinanden. Det er fuldkommen rigtigt, det har jeg altid været en Tilhænger af. Men det ærede Medlem maa dog ikke afvise min Opfattelse med, at jeg kunde være tilfreds, naar vi i indeværende Aar har kunnet opføre henimod 20 Huse efter Loven af 4. Oktober 1919. Det kan jeg aldeles ikke se, at jeg kan være tilfreds med, for det Omraade, jeg repræsenterer, ved jeg er berettiget til adskilligt større Beløb, og at det socialt set er nyttigt, at der i Landbrugs-egne oprettes de flest mulige Brug af den Størrelse, vil jo ingen bestride.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Thorhauge: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af mindre Jordbrug paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5969; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5280).

Sagen sættes til Forhandling.